

Organizacijska
jedinica:

Naš broj:

Vaš broj:

Zagreb, 30.03.2021.g.

Predmet:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

VJEROVNIK PREDSTEČAJNE NAGODBE INSTALOMONT TERMOCENTAR d.o.o.
Čakovec, Kralja Tomislava 7, OIB: 44586331767

Predstečajni dužnik: TEHNIKA d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250

PODNEŠAK PREDSTEČAJNOG DUŽNIKA

na St 2481/2018.g.

Vezano za žalbu vjerovnika priznate tražbine INSTALOMONT TERMOCENTAR d.o.o. koji ima priznatu i utvrđenu tražbinu u visini od 249.363,70 kn, predstečajni dužnik očituje se kako slijedi.

Prvenstveno, dužnik smatra da vjerovnik nema niti može imati pravni interes za podnošenje ove posebno obzirom da mu je tražbina utvrđena i priznata.

Stoga, nije jasno koji je interes ovog vjerovnika da se obustavi postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom, u kojem slučaju bi izgubio svoju utvrđenu i priznatu tražbinu.

Dužnik smatra da se ovdje radi o raspolaganju suprotnom čl. 3.st.3. ZPP-a.

Pored navedenog, dužnik smatra da je vjerovnik prekludiran u pravu da u žalbi na rješenje o potvrdi prihvaćanja plana restrukturiranja i potvrdi predstečajnog sporazuma iznosi prigovore vezane za razvrstavanje njegove tražbine u utvrđene i priznate tražbine, a on smatra da se radi o razlučnom pravu, razlučnoj tražbini.

Prvenstveno, temeljem zakonske odredbe čl. 61.st.1. a i prihvaćene sudske prakse izražene između ostalog i u odluci VTS-a br. PŽ-2377/2019, pravilnost ovog pobijanog rješenja može se promatrati samo u u taksativno navedenim slučajevima u kojima sud neće potvrdi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, a to su:

- Ako koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika,
- Ako iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine
- Ako planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena

- Ako je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta.

Znači, jedino su to zakonom predviđeni razlozi u vezi koji se može pobijati rješenje o potvrdi prihvatanja plana restrukturiranja i potvrdi predstečajnog sporazuma, s time da su prijedlozi i žalbeni razlozi vjerovnika ograničeni na odredbu čl. 61.st. al. 1, (ako koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika), a kako je iskazano u odluci br. PŽ-2377/2019.g.

Dakle, pitanje da li tražbina postoji ili ne ili da li je utvrđena ili priznata ili nije, ne može biti predmet preispitivanja ovog rješenja.

Ovo tim više što je tražbina vjerovnika utvrđena i priznata od strane dužnika i povjerenika, a nije ju osporio nitko od vjerovnika i kao takva je uvrštena u rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 12.06.2019.g. i uvrštena među utvrđene i priznate tražbini pod br. 250. Na str. 13. Rješenja od 12.06.2019.g.

Na navedeno rješenje vjerovnik se nije žalio i rješenje je postalo pravomoćno, i više nije bilo mogućnosti da se navedena tražbina briše i miče s popisa utvrđenih tražbina.

Stoga je vjerovnik svakako prekludiran u iznošenju ovog žalbenog razlioga, jer se nije žalio na rješenje od 12.06.2021.g.

Osim toga, nakon što je rješenje od 12.06.2019.g. postalo pravomoćno, dužnik je morao izmijenjenim planom restrukturiranja obuhvatiti sve utvrđene i priznate tražbine, što je učinio, jer bi inače prema odredbi čl. 52.st.3. riskirao obustavu postupka.

Pored toga, ako se vjerovnik legitimira u ovom postupku kao razlučni vjerovnik koji se nije odrekao prava odvojenog namirenja, onda nije niti ovlašten podnositi ovu žalbu, jer različne tražbine nisu predmet ispitivanja prema odredbi čl. 46.st.6.

U odnosu na samu tražbinu vjerovnika, treba reći da se radi o tražbini u vezi kojeg je vođen sudski postupak i u kojem je postupku donesena prethodna mjera temeljem čl. 501.a Zakona o parničnom postupku, a ne mjera iz čl. 333.Ovršnog zakona. Vjerovnik je ovom mjerom stekao pravo na pljenidbu, ali ne i na prijenos sredstava.

Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, kao lex specialis u odnosu na Ovršni i Stečajni zakon, a koji regulira provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, radi jasnu distinkciju između pljenidbe (blokade) novčanih sredstava i zabrane rasplaganja, odnosno prijenosa, a sukladno odredbi članka 3. stv.1. toč. 9. čl. 11.st.5. i čl. 12.st.4. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

U svakom slučaju, kako je rečeno, ovi se žalbeni razlozi ne mogu iznositi u odnosu na pobijanje rješenja o o potvrdi prihvatanja plana restrukturiranja i potvrdi predstečajnog sporazuma, te je vjerovnik i prekludiran u pravu da iste iznosi.

Slijedom navedenog, predlaže se žalbenom sudu žalbu odbaciti, odnosno odbiti i potvrditi rješenje od 03.03.2021.g.

Za Predstečajnog dužnika
Punomoćnik
Damir Lemačić, dipl.prav.